YUSUFÇUĞUN BAŞ DÖNMESİ

Nevin Koçoğlu

Bunu göğe yazıyorum
Tam beş gün var son yaz eşitliğine

Cılız bir ot sapından kopartıldım ben
Sisler vadisinde kaybolanların şarkısını söylerken
Kanadından geceye iğnelenmiş kelebeğim
Ve elin,
Kanatlarımdan damlayan kan
Donuyor soğuk parmak uçlarımda

Bunu bana yazıyorum
Tam beş gün var son yaz eşitliğine

Kimsesizliğimin o yalnız kışında
"Ateşli bir sabırla" suda büyüttüm seni
Etten kozanı yırttım sonra
Göbek bağıyla gömdüm uykumu toprağa
Duyuyor musun şimdi her kuşluk vaktinde
Çatlaklarımdan sızan kırmızı kuğunun son şarkısını

Bunu güze yazıyorum
Tam beş gün var son yaz eşitliğine

Göğe sığındım ıssızlığın arka penceresinde
Bulutlar ülkesinden akan çiy kadar soğuk
Yeşile düşen sarı gölge gibi soluk
Cama yaslanan şu garip bitkiden daha tuhafım
Vur mührünü şimdi kalbim üstüne
İki kişilik divanında yok olayım

Bunu sana yazıyorum
Tam beş gün var son yaz eşitliğine

Kalenin tepesine inen meleğe söyledim:
Rafaello, bana bir çift kanat ver!
Verdi, kanadı sırtına ekledim,
Ruhuna sonsuz bir özgürlük üfledim
Tiber bir kez daha içimden akıp geçti
Anladım seninki "yusufçuğun baş dönmesi"

(Kuğu Kardinalinin Ölümü, Favori Yay., 1.b, Ankara-2020)

"Yusufçuğun Baş Dönmesi", Nevin **Koçoğlu**, iç/in bb, No: 103 Hors Série - Ayrık Sayı - Special issue [02.2024][YŞA]